

ΛΟΙΔΩΡΙΚΑΙ.

Ὡςπερ οἱ Βαλτινοὶ οὕτω καὶ οἱ Λοιδωρίκται ἔλαβον τὸ ἐπώνυμον ἐκ τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἣ ἐγεννήθησαν. Ὑπῆρξαν δὲ δύο οἰκογένειαί, λαβοῦσαι μὲν τὸ αὐτὸ ἐπώνυμον, ἀλλ' εἰς τοσοῦτον βαθμὸν ἀσχετοὶ πρὸς ἀλλήλας διὰ συγγενείας, ὥστε οἱ μεταγενέστερον ὀνομασθέντες Λοιδωρίκται, οἱ Σκαρλάτοι πρότερον ὀνομαζόμενοι, ἔδωκαν εἰς γάμον τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν τῷ Ἀναστασίῳ Λοιδωρίκῃ. Τούτου δὲ ἡ οἰκογένεια διέπρεπε καὶ πρότερον καὶ ἀρχηγὸς αὐτῆς ὑπῆρξεν ὁ Ἀναγνώστης Τούντας ἢ Πανουργιάς ἢ Παπαδογεωργόπουλος.

Οὗτος ἐχρημάτισεν ἀρχῶν (γχοιτζάμπασης) ἐκ τῶν ἐπισήμων· εἶχε σχηματίσει περιουσίαν οὐκ εὐκαταφρόνητον, ἐκέκτητο μάλιστα ἐν Λοιδωρικῷ καὶ μέγαρον, ὅπερ ἐκαλεῖτο «Σαράϊον». Ζῶντος ἔτι τούτου ἀνεδείχθη συνάρχων καὶ ὁ υἱὸς Ἀναστάσιος, γεννηθεὶς τῷ 1797. Νεώτατος προσεκλήθη εἰς Ἰωάννινά παρὰ τοῦ Ἀλῆ Πασσᾶ, ὅστις εἶχε ρίψει, φαίνεται, βλοσυρὸν τι βλέμμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν Λοιδωρικῶν. Ἀλλὰ διὰ τινος εὐφύας ὁ Ἀναστάσιος διέφυγε τὸν κίνδυνον, προσενεγχὼν οἴκοθεν τῷ σατράπῃ πολλὰ καὶ εἰπὼν, ὅτι καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ τίθησιν εἰς τὴν διάθεσίν του.

Καίτοι τοιοῦτοι ὄντες ὁ τε πατὴρ καὶ υἱὸς Λοιδωρίκται καὶ μεγάλην ἰσχὺν παρὰ τῷ τυράννῳ κητῶμενοὶ καὶ πολλὴν εὐμάρταν ἔχοντες, ἐμυήθησαν ὁμῶς

